

ryba

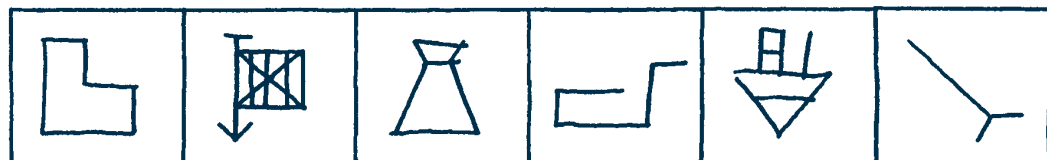
ptak

uszy

serce

ręka

ogień

miasto

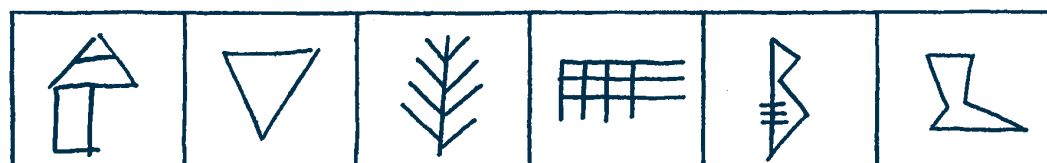
drzwi

namiot

okręt

dzban

ostrze

głowa

kołek

zboże

tkanina

człowiek

iść

jeść

ogród

gospodyni

królowa

przywiązać

fundament

strona

prać

patrzeć

ogrodzenie

dokładność

boskość

Najwcześniejsze, skłaniające się ku abstrakcji obrazkowe pismo sumeryjskie

przeszkadzających przy wypalaniu i układaniu tabliczek. Pismo klinowe dostarcza typowego przykładu, że jego forma rozwinęła się nie tylko wskutek intelektualnych przemyśleń, lecz także ukształtował ją będący do dyspozycji materiał piśmienniczy.

W ciągu następnych trzech tysiącleci znaki pisma klinowego dalej się zmieniały, upraszczały i ulegały wpływowi języków sąsiadujących narodów. Pierwotny obrazowy charakter znaków z czasem stawał się fonetyczny, a liczba używanych znaków stopniowo się redukowała. W połowie I wieku p.n.e. pismo to wykształciło się w pełni i na całym semickim obszarze językowym obowiązywało jako środek przekazu myśli. Później jednak zostało stopniowo wyparte przez aramejskie